

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 47 (2)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

Izdan 1. Novembra 1931.

PATENTNI SPIS BR. 8446

Rudolf Manoušek, Brno—Husovice, Č. S. R.

Naprava za klaćenje crkvenih zvona i drugih zvona pomoću motora.

Prijava od 2. septembra 1930.

Važi od 1. februara 1931.

Kod crkvenih i drugih zvona, kod kojih se za klaćenje (zvonjenje) upotrebljuju motori na pr. elektromotori, biva svako zvono pogonjeno pomoću zasebnog motora. Za svako zvono upotrebljuje se zaseban motor iz razloga, što je jednim delom u početku klaćenja potrebna srazmerno velika snaga tako, da bi za celu grupu crkvenih zvona bio potreban veoma jak motor, a drugim delom iz razloga što se ne zvonu uvek sa istim zvonima.

Po ovom pronalasku koristi se za celu grupu crkvenih zvona, koja su u zvonari postavljena, samo jedan jedini srazmerno slabi motor, usled čega se veoma smanjuju troškovi oko nabavljanja.

Jedan primer izvođenja predmeta pronalaska pokazan je šematički u sl. 1 i 2. Sl. 1 predstavlja jednu grupu od tri crkvena zvona, koja bivaju pogonjena pomoću elektromotora. Sl. 2 predstavlja pogled sa strane na jedno od zvona,

Zvono 1 je snabdeveno polugom 14, koja je pomoću čepa 13 vezana sa štapom 4 za vučenje. Ovaj štap za vučenje vezan je sa po sebi poznatim mehanizmom, koji se upotrebljuje za klaćenje zvona, na pr. sa krivajnim mehanizmom 5, 6. Kotur 6 je čvrsto vezan sa osovinom 7, pri čemu osovina biva pogonjena pomoću zupčanika 9 i pomoću proizvoljnog po sebi poznatog spojnika 8, koji se može isključivati. Zupčanik biva pogonjen pomoću zupčanika 10 koji je pritrvrđen na osovini 11, pri čemu

osovina 11 biva pogonjena pomoću elektromotora 12.

Na sličan način su raspoređeni i organi zvona 2 i 3. Odgovarajući organi su kod zvona 2 obeleženi sa oznakama brojevima 4', 5', 6', 7', 8', 9', 10' i kod zvona 3 sa 5'', 6'', 7'', 8'', 9'', 10''.

Za vreme mirovanja zvona spojnici 8, 8', 8'' su isključeni tako, da motor pri puštanju u rad ne biva napregnut. Pošto je motor pušten u rad, zvona ne zvene i motor se obrće na prazno. Tek kad se uključi spojnik 8, počinje zvono 1 da se klati. Pošto se zvono 1 dovoljno zaklati, dovodi se zvono 2 pomoću spojnika 8' u klaćenje. Isto se tako i treće zvono 3 dovodi do klaćenja pomoću spojnika 8''. Isključivanjem spojnika dovodi se odgovarajuće zvono u mirovanje.

Radi prenošenja snage sa glavne osovine na pojedina zvona, mogu umesto zupčanika biti upotrebljeni kajiševi ili lanci, ili užad, ili tome sl. Način spojnika na isključivanje može prema okolnostima biti raznovrstan.

Tehnički efekat pronalaska u odnosu na poznate uređaje leži u tome, da za celu grupu crkvenih zvona, biva upotrebljen samo jedan jedini srazmerno slab elektromotor (ili kakva druga motorna naprava). Pri zvonjenju biva najpre pokrenuto samo jedno zvono i kad se ovo već dovoljno klati, pokreće se drugo itd. Upotreba srazmerno slabog elektromotora je po pronalasku moguća stoga, što je za postizanje

klaćenja zvona potrebna posve mala snaga. Najveće naprezanje motora je u početku zvonjenja. Pomoću ovog pronalaska posliže se to, da motor u početku zvonjenja biva samo delimično opterećen. Pri zvonjenju može broj zvona, koja treba da zvone, da bude kombinovan bez teškoća.

Jasno je, da je u ovom opisu naveden samo jedan primer izvođenja, i da svi organi i elementi, koji su kod ovog pronalaska upotrebljeni, mogu u okviru ovog

pronalaska bili zamenjeni drugim organima i elementima koji imaju istu vrednost.

Patentni zahtev:

Naprava za klaćenje crkvenih zvona kao i drugih zvona pomoću motornog pogona naznačena time, što transmisijni organi bivaju pogonjeni od strane jednog zajedničkog pogonskog sredstva, i što se pogonska snaga prenosi na pojedina zvona, ili na organe koji su sa zvonima u vezi, pomoću spojnika, koji se mogu isključivati.

Rudolf Manoušek, Brno—Husovice, Č. S. R.

Naprava za klaćenje crkvenih zvona i drugih zvona pomoću motora.

Važi od 1. februara 1931.

Prijava od 2. septembra 1930.

osovins 11 diva pogonjena pomoću elek-
tromotora 12.

Na slici način su raspoređeni i organi
zvona 2 i 3. Odgovarajući organi su kod
zvona 2 obeleženi sa oznakama brojevima
4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 i kod zvona 3 sa
2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.

Za vreme mirovanja zvona spojnici 8, 9,
10 su isključeni tako, da motor pri puštanju u rad ne biva napregnut. Pošto je motor pušten u rad, zvona ne zvone i motor se okreće na prazno. Tek kad se uključaju spojnici 8, 9, 10, počinje zvono 1 da se klati. Pošto se zvono 1 dovoljno zahvati, dovodi se zvono 2 pomoću spojnika 8 u klaćenje. Isto se tako i treće zvono 3 dovodi do klaćenja pomoću spojnika 9. Isključivačjem spojnika dovodi se odgovarajuće zvono u mirovanje.

Kadli prenosna snaga sa glavne osovine na pojedina zvona, mogu umesto zupčanika biti upotrebljeni kašićevi ili isanci ili užad ili lome sl. Način spojnika na isključivanje može prema okolnostima biti različit.

Tehnčki elekat pronalaska u odnosu na poznate uređaje leži u tome, da za celu grupu crkvenih zvona, diva upotrebljen sa samo jednom jedinim sredstvom slab elektromotor (ili kakva druga motorna naprava). Pri zvonjenju diva najpre pokrenuto samo jedno zvono i kad se ovo već dovoljno klati, pokreće se drugo itd. Upotreba stvarno slabog elektromotora je po pronalasku moguća stoga, što je za postizanje

Kod crkvenih i drugih zvona, kod kojih se za klaćenje (zvonjenje) upotrebljuju motorni pogoni, diva svako zvono pogonjeno pomoću zasebnog motora. Za svako zvono upotrebljuje se zaseban motor iz razloga, što je jednim delom u početku klaćenja potrebna stvarno velika snaga tako, da bi za celu grupu crkvenih zvona bio potreban veoma jak motor, a drugim delom iz razloga što se ne zvoni uvek sa istim zvonima.

Po ovom pronalasku koristi se za celu grupu crkvenih zvona, koja su u zvonari postavljena, samo jedan jedin stvorno slab motor, uzved čega se veoma smanjuje trošak oko nabavljanja.

Jedan primer izvođenja predmeta pronalaska pokazan je šematički u sl. 1 i 2. Sl. 1 predstavlja jedan grupu od tri crkvena zvona, koja diva pogonjena pomoću elektromotora. Sl. 2 predstavlja pogled sa strane na jedno od zvona.

Zvono 1 je snabdevano polugom 11, koja je pomoću čepa 12 vezana sa štapom 13 za vučenje. Ovaj štap za vučenje vezan je sa po sedli poznatim mehanizmom, koji se upotrebljuje za klaćenje zvona, na pr. sa klativnim mehanizmom 2, 3. Kolur 4 je čvrsto vezan sa osovinom 5, pri čemu osovina diva pogonjena pomoću zupčanika 6 i pomoću proizvoljnog po sedli poznatog spojnika 8, koji se može isključivati. Zupčanik diva pogonjen pomoću zupčanika 10 koji je prikriven na osovinu 11, pri čemu

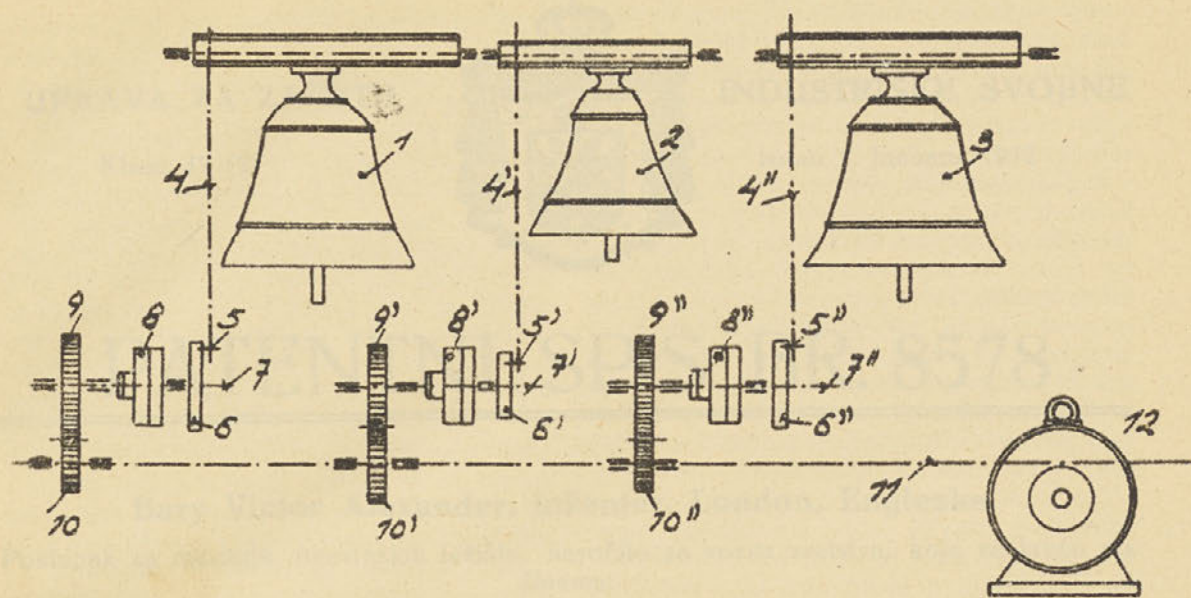

fig 1

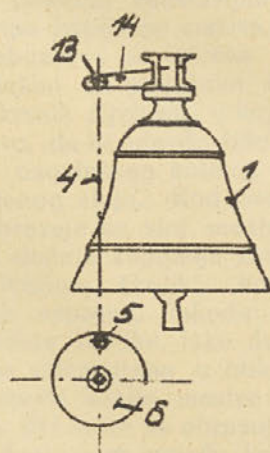

Fig. 2

